

5-9-13
BIBLIOTEK

DEN STÆRKE MAGT

MIMISK TRAGEDIE I 2 AKTER

I den kvindelige Hovedrolle
— Fru Elise Vang —

Fru Lili Magnussen,

f. Bech

(Folketeatret).

De øvrige Hovedpersoner er:

Professor Vang R. Ottesen

(Det kgl. Teater).

Billedhugger Carol Zoir Ejnar Rosenbaum

(Det kgl. Teater).

Modellen Fru X . . .

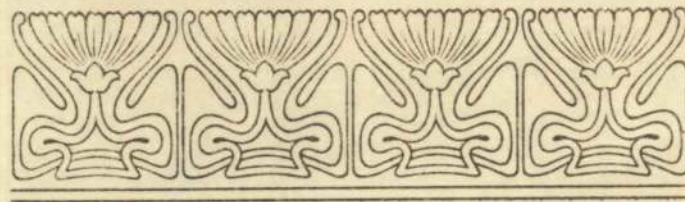
Handlingen foregaar i vore Dage, dels hos
Prof. Vang og dels hos Carol Zoir.

Afdelingerne.

1. I Professor Vangs Hjem.
2. Billedhuggeren Carol Zoir.
3. Fru Vang bliver modelleret.
4. Cigaretten som Kærlighedsbrev.
5. Carol Zoirs Sejr.
6. Den attraaede Time er nær.
7. Fru Vang trækker sig tilbage.
8. Længslen!
9. „Han kommer . . . han kommer!“
10. I Fru Vangs Paaklædningsværelse.
11. Ved Vinduet.
12. Listende Fodtrin — knagende Trapper.
13. Studereværelsets Ro bliver afbrudt.
14. En vaagnende Mistanke.
15. Kompromitteret.
16. „Berlad straks mit Hus.“
17. Den stærke Magt.
18. Alt er forbi.
19. Fru Vang tager Afsked med sit Hjem.
20. „Jeg følger Carol Zoir.“
21. I Carol Zoirs Hjem.
22. Livet er kort — men Kunsten lang.
23. Den indiske Slange.

24. Festen i Atelieret.
25. Carol Zoir finder en ny Model.
26. Medbejlersken.
27. Hadet vaagner.
28. Arbejdsfreden forstyrres.
29. Skinsyge og Sorg forbitrer Fru Vangs Liv.
30. Forberedelse til Fest.
31. To Rivalinder.
32. Herskerinde og Tjenerinde.
33. Smykkeskrinet.
34. Uskyldig Glæde.
35. Denne Ring, og denne . . . !
36. Fru Vang vender hjem fra Festen.
37. Der savnes en Ring.
38. Fru Vang anklager.
39. Carol Zoir tilkaldes.
40. Hun har ikke stjaalet!
41. Gammel Kærlighed og ny . . .
42. Mysteriet opklares.
43. Fru Vangs Verden styrter sammen.
44. Skinsygens Gift.
45. Sammenstødet.
46. Carol Zoir værger Modellen.
47. Lidenskab.
48. I Atelieret.
49. Slangegift.
50. Udfriet.

Den stærke Magt.

Dengang da Professor Niels Vang giftede sig med den blændende Skønhed, Frk. Elise, om hvis Herkomst der gik de mærkeligste Frasagn, manglede det ikke paa advarende Røster, som energisk hævdede, at dette Ægteskab vilde aldrig blive lykkeligt.

Imidlertid — Aaringer gik, og det syntes, som om Skumlerne ikke skulde faa Ret. Ganske vist forblev Ægteskabet barnløst, og det var heller ikke nogen Hemmelighed, at Professor Vang med stedse større Optagethed kastede sig over sin Videnskab og kun levede og aandede for de lærde Bøger, som fra Gulv til Loft dækkede hans Studerekammers Vægge — men alligevel: Omverdenen kunde, trods al nyfiken Agtpaagivenhed, ikke opdage det mindste Tegn til, at den gode Forstaaelse mellem ham og hans skønne Hustru havde slaaet den mindste Revne.

Jo — een var der, som saå med klart, gennemtrængende Blik paa dette Ægteskab. Og det var den, der nødigst skulde have forstaaet, hvor skrøbeligt Forholdet var, hvor let at slaa i Sønder. Det var

nemlig den berømte — som Billedhugger og Kvinde-
Erobrer lige navnkundige — Carol Zoir.

* * *

Vangs og den ejendommelige, excentriske Kunstner
har truffet hinanden paa en Udenlandsrejse.

Senere hen har de efter Hjemkomsten opfrisket
dette Rejsebekendtskab, og da Professor Vang gerne

Cigaretten som Kærlighedsbrev.

ønsker at se sin Hustrus pragtfulde Træk forevige-
de i Marmoret ved den geniale Billedhuggers Kunst, op-
fordrer han en Dag Zoir til at modellere hendes Buste.

Zoir indvilger gerne — og fra nu af er han en
daglig Gæst i Professorens Hjem.

Mellem Fru Elise og den dæmoniske Carol Zoir
udvikler der sig snart et Kærlighedsforhold.

For Fru Elise Vang bliver denne Kærlighed hendes
Skæbne. Hun forlader Professorens Hjem for at leve

hos Carol Zoir. Opfyldt af sin Kærlighed og opofrende
alt andet i Verden fordrer hun den samme alt-
forglemmende Kærlighed af Carol Zoir. Men Billed-
huggeren bliver kun altfor snart træt af hendes
Kærlighed: Kunstner-Ærgerrigheden vaagner atter hos
Manden. Altfor længe har han ladet Arbejdet hvile —
betaget som han var af Elise. Ved en Fæst i Atelieret
opfordrer en af hans Venner, en Maler, ham til igen

Forstødt.

at tage fat — at skabe et nyt Kunstværk. Og han an-
befaler en Model, han selv har.

Modellen kommer i Huset hos Zoir og Elise Vang.
Af Lykke og Glæde over sin Kunst — og over Modellen,
der inspirerer ham — glemmer han alt om sig, naar
han arbejder.

Men i Elise Vangs Hjerter er vaagnet en Jalousi
og et Had til Modellen — til Arbejdet — til alt, hvad
der stiller sig mellem hendes uslukkkelige Begær mod

Zoir. Og forgiftet af sin Jalousi, sin Lidenskab, beskylder hun en Aften Modellen for at have stjaalet hendes kostbareste Smykke, og hun fordrer, at Modellen skal ud af Huset — bort. Men Zoir tager beskyttende Modellen til sig, — han ligesom ræddes ved Elise Vangs utæmmelige Lidenskab.

Med en flammende fortvivlet Vildskab beskylder Elise Vang Zoir for at elske Modellen — og hun kræver, at han skal vælge mellem hende og Modellen, hvem hun stempler som en Tyv.

Men Zoir løfter som Svar Haanden mod Døren: Gaa — ud af Huset — bort fra hans Øjne! . . . Han væmmes ved hendes Ondskab mod den uskyldige.

Forgiftet — syg i Sjælen til Døden — gaar Elise Vang ind i Atelieret — hen til en Montre, hvor Zoir opbevarer en Giftslange, han har medbragt fra en Rejse i Orienten. Hun aabner Montren, tager Slangen i sin Haand, lægger den ind imod Brystet, — og forgiftet paa sit Legeme, i sin Sjæl, segner hun om og udaander.

